

и презъ дола, а къмъ изтокъ разпростиратъ се презъ „Срутена канара“ или „Зинала стена“, къмъ северо-изтокъ. Тѣ лежатъ тукъ дискордантно върху долно-креднитѣ баремски пѣсъчници и синкави мергели; тази обаче дискорданция на всѣкъжде не може ясно да се забележи; слабо се вижда къмъ югъ, а къмъ северъ тя е ясна.

Въ отворенитѣ кариери на югъ отъ Табята и отъ лѣвата страна на дола, който слиза отъ с. Малкия Чифликъ, подъ орната прѣстъ се открива следния профилъ: а) сиво-пепеливъ, на мѣста охрозенъ, или слабо ужълтъ, глиненъ пѣсъчникъ съ *Operculina*, *Nummulites*, *Assilina*, *Orthophragma*, *Pecten*, *Pholadomya*, *Aturia* и др.; въ него изпъкватъ по-твърди ядки отъ полукремено вещество. Пѣсъчникътъ е въ твърди банки, дебели до 1,30 м. Подъ него следватъ: б) тънки банки (0·30—0·50 м.) отъ сжщия пѣсъчникъ въ които се забелязватъ глауконитни зрънце; тия тънкослойни пѣсъчници незабелязано преминаватъ въ в) синкави пѣсъчници, тоже глауконитни, но въ дебели банки, въ които често се срѣщатъ фосили. Въ този нмено пѣсъчникъ сж отворени най-хубавитѣ каменоломни, въ една дебелина б до 8 метра. Най-долу въ дола, подъ тѣхъ излизатъ г) синкави долно-кредни мергели съ разни бивалви, корали и други. Къмъ желѣзнопжтната станци, покрай дола подъ тия мергели излизатъ и д) зоогенски варовици, твърде богати на капротини, чиито пластове сж наклонени къмъ северъ. Последнитѣ съставляватъ основата на възвишеностъта, върху която се намира Табята и се показватъ както северно, така и южно отъ нея.

Еоценскитѣ образувания могатъ да се проследятъ, покрай дола, до селото Малкия Чифликъ, гдето край него има тоже открити каменоломи въ по-долнитѣ пластове, т. е. въ синкавитѣ глиненни, глауконитни пѣсъчници. Въ низкитѣ мѣста край дола измити сж терциернитѣ пластове и подъ тѣхъ разкриватъ се освенъ пѣсъчници и мергели, още и зоогенски варовици отъ баремска възраст. Обаче между „Зиналата стена“ и Малкия Чифликъ показватъ се само горнитѣ глиненни пѣсъчници съ и безъ глауконитъ.

Но Еоцена афльорира и по стрѣмнитѣ височини на изтокъ отъ Чолаковата махала, както и презъ рѣката на югъ отъ Марно-поле, па и въ самото последно село, като се